

Glemt Fremtid

Glemt Fremtid

Jeg glemte mig selv i min nutid
og huskede kun min fortid
mens jeg planlagde min fremtid ned til mindste detalje
detaljer uden gyldighed
for jeg ved ikke hvem jeg er.

Glemt Fremtid

Virkeligt

Hvad der skete
skete aldrig,
hvad der blev sagt
var løgn.
Og alle løgnene var vanvid.

Sandhed.

Glemt Fremtid

Regn <3

Hengiver mig til regnen,
nyder dens stilhed
og måden Vestergade
pludseligt
er tom og spejl.

Venter i timer,
i dage og uger,
for at kunne nyde
regnens renselse.
Nærmest religiøst.

Glemt Fremtid

Vanvid sandhed

Drukner i depressionens sødme
drømmer sucidale idealer ud
over underbevidsthedens slumretæppe,
fjerner dækket fra sandheden
og lader meningsløsheden styre.

Glemt Fremtid

Danser gennem Byen

”Danser,
danser gennem Byen,
Danser,
sørgmodigt og tungt,
Danser,
danser gennem Byen.

Spiser æbler,
spiser gratis røde æbler,
Æbler
vi har plukket i Aldi.”
hviskede hun roligt,
mens vi dansede gennem byen.

Glemt Fremtid

Frihed

Vi byttede undertøj i bussen,
du rakte mig dit med et nøgent underliv,
mens vi passerede Flakhaven.
Dine øjne flakkede -
 men hvilede roligt i mine.

Glemt Fremtid

Tro, håb og overflod

Med pistolen peget mod sin tinding,
med fingeren fastgroet til triggeren,
med hjertet galopperende afsted,
kunne de troende have slået ham ihjel.

Med rebet om halsen,
fødderne placeret på stolen,
klar til at skubbe den væk,
lader han livet gribe ham.

Midt i overflod,
lader han sig rive med,
men skaber sin egen sti
gennem egoernes supermarked.

Glemt Fremtid

P(r)unk

I en kæmpe kjole,
på vej ned af Vestergade,
råber hun højt og flot,
om vidt og bred,
når hun da ikke har
flasken mod hendes
blodrøde læber.

Store mors lille luder,
storebrors lille punkerso,
store fars store hippie,
lillebrors foragtede idol.

Men håret flagrer videre
og håret flagrer mærkeligt,
med retning mod livet
og døden,
rejser hun sin midterste finger,
lader næverne tale.

Glemt Fremtid

Kaotisk religiøst

”Er der håb for de døde?”
skriger de
midt på Vestergade,
med en bibelsk notits om himmerige.

Men jeg vil ikke have håb,
jeg vil bare have fred
i stedet for larmen midt på Vestergade.

Glemt Fremtid

Mod et andet sted?

Udover de uendelige græsmarker
i Kongens Have,
danser vi afsted
uafbrudt af byens fjerne støj.
Mod et andet liv

Glemt Fremtid

Engangsknald

Fulde og forvirrede
har vi forvildet os i seng,
og er sammen for evigt
en enkelt nat,
nyder hinandens kroppe
i fuldskabens lys.

Glemt Fremtid

Kærlighedskollaps

I finanskrisens kulde,
finder de sammen
for at holde varmen,
 i pudekrig
overgiver de sig
i hinandens arme,
og skralder sig mætte
i månens blege lys.

Glemt Fremtid

Levende død

Nostalgiske tåger og skyer
hænger ud af halsen på ham,
drømmer sig væk og hjem
til ekskæresten
og gamle flirts.

Med tårer trillende ned af kinden
opdager og udforsker han
ensomheden, febrilsk
kan ikke stoppe -
graver
sig
læng-
ere
ned...

Glemt Fremtid

Den desperate skørtejæger

Skøjter rundt
på Vollsmoses søer
mens jeg,
 nærmest med vilje,
drikker mig en pind i øret
så jeg bliver den desperate skørtejæger
jeg så gerne ville være...

 Hvis jeg bare havde succes.

Pinlig selvydmygelse,
glemt dagen derpå
med dagenderpåslidte.

Glemt Fremtid

Kulisserne

Nu er det snart vores tur til at snakke med kulisserne,
snakke med menneskene i 7/11,
kulisserne.

I vores lille boble af luft,
er de slet ikke,
kan de slet ikke,
vil de slet ikke
forstyrre os.

Og når alt dette bare er en film,
er det vel lige meget,
at jeg tager hvad jeg vil?

Glemt Fremtid

De tomme flasker

Kan ikke huske hvem du er
kan ikke huske hvad jeg har gjort
og drikker for at glemme mere,
drikker for at glemme hvem jeg er.

Glemt Fremtid

Ud af min hud

Kvalme over mig selv
min adfærd,
den kompulsive adfærd,
fraværet af bad
føles
under huden.

Smider mit tøj,
midt på gaden
og forsøger
at kravle ud af min hud.

Glemt Fremtid

Tobak og aske

Glemte, gamle, selvdøde gløder
og genbrugs-genbrugs-Samson,
samt tobak,
fra månedgamle Lucky Strikes
fylder mit bord.

Sorterer tobakken og asken,
som for at forlænge nydelsen
ved at tilføje ydelse,
forventningens spænding,
når jeg håber ikke at få aske
og det hår jeg taber
når jeg fjerner det fra mit ansigt,
i min smøg.

Uden penge til mere rizla,
uden penge til mad,
håber jeg bare
at jeg i det mindste kan nyde en smøg
i fred.

Glemt Fremtid

Klovnen

”Der er ikke
dækning for
beløbet,”
skriger automaten
den sekstende.

Slukøret
og med tom mave
bevæger Klovnen sig hjem,
gennem regnvejret.

Glemt Fremtid

Dagen derpå

Føler mig,
for første gang,
hjemme
ved synet af fire afbrændte biler
i Vollsmose.

Nyder synet
af noget smukt og dyrt
som aske på vejen.

”Betjente blev beskudt i Vollsmose”
obskøne overskrifter
midt i morgenmad,
morgenluft
og morgenrøg.

Glemt Fremtid

Smil?

Du vil mærke livet
ikke historiens vingesus,
du vil være livsglad
ikke sygeligt dødsangst.
Men det er for sent
du har allerede,
 de facto,
 givet op.

Dit smil er ikke for livet,
men for ikke at være død...
 ...endnu

Glemt Fremtid

Tvang

Man ville styre dem
højt og til tops,
man ville styre dem
 (men ikke helt)
de rundkronede små bøgetræer.

pop *pop* *pop*
Så runde som mytiske,
 så mytiske
som den mytisk faste e-skål.

Man ville styre dem
men de gav op...

Glemt Fremtid

Skingirl

Sær og barnlig
jeg,
ufattelig voksen
du,
på trods af
jeg er din første
du – min sidste,
min skingirl.

Du puster bobler,
åh så pæne bobler
i mit sind
til fremtiden er fortidens myter
til jeg er væk.

Glemt Fremtid

Misbrugt ignorance

De vil ikke kommunikere
udveksle ord eller debattere hor
så længe der er THC eller alkohol
i mig.

Så jeg spørger,
er det min skyld?

Jeg kender jeres svar
men I tager fejl.

I har så travlt med at stikke af,
leve jeres voksne liv,
lukke af

og nyde jeres boble af
falsk

og

tryghed,

mens I forsøger

at brolægge vejen ud af problemer
med forb'ydelse.

I vil ikke se misbrug,

vil ikke se folk ødelægge sig selv.

Men jeg skråler med på Hul

jeg skråler "ØDELÆG DIG SELV!"

Glemt Fremtid

Celebration of love

Finder mig selv,
igen,
på trods af at jeg har nægtet at lede,
opdager mig selv,
forstokket og konservativ,
og finder min indre rebel.

Havde ikke fundet
mig,
hvis ikke jeg kunne
elske.

Havde
næsten
glemt
hvordan.

Glemt Fremtid

Celebration of pain

Sætter kniven mod armen
og lader blodet flyde,
synes at livet,
og dets smerter forsvinder.
Kortvarigt,
kortvarigt skriger jeg
i hendes hoved.

Glemt Fremtid

Suicidale kvaler

Selvmodet er tilbage
spiller hassard i øjnene
med livet og sulten
mens han forfører
den halve underverden
og æder hendes sjæl.

Glemt Fremtid

Dehlia

Ondt i maven
og selvhad,
livsflad,
lyver stadig
for mig.

Jeg har været overfladisk
og er det stadig,
det har været mit
 fejlagtige
jeg,
fejlende mig.

Glemt Fremtid

Flugt eller Genfødsel

Han er på flugt,
fra ligegyldighedernes univers
paradoksal eks-kærlighed,
og med tasken på ryggen
bevæger han sig
langs togskinne
over broerne
og gennem pejsmarker.

Han er på vej,
i hans Vans,
på vej væk.